

K. Lorenz's vision of the challenges facing humanity

Lorenz also predicted the relationship between market economics and the threat of ecological catastrophe. In his 1973 book, *Civilized Man's Eight Deadly Sins*, Konrad Lorenz addresses the following paradox: *All the advantages that man has gained from his ever-deepening understanding of the natural world that surrounds him, his technological, chemical and medical progress, all of which should seem to alleviate human suffering... tends instead to favor humanity's destruction* (Gli otto peccati capitali della nostra civiltà - Civilized Man's Eight Deadly Sins, Adelphi edizioni, Milano, 1974, p.26; the citation is translated from the Italian version of the book). Lorenz adopts an ecological model to attempt to grasp the mechanisms behind this contradiction. Thus *all species... are adapted to their environment... including not only inorganic components... but all the other living beings that inhabit the locality* (page 31)

Fundamental to Lorenz' theory of ecology is the function of feedback mechanisms, especially negative ones which, in hierarchical fashion, dampen impulses that occur beneath a certain threshold.

The thresholds themselves are the product of the interaction of contrasting mechanisms.

Thus pain and pleasure act as checks on each other: *To gain a desired prey, a dog or wolf will do things that, in other contexts, they would shy away from: run through thorn bushes, jump into cold water and expose themselves to risks which would normally frighten them. All these inhibitory mechanisms... act as a counterweight to the effects of learning mechanisms...*

The organism cannot allow itself to pay a price which is not worth paying (page 53). *In nature, these mechanisms tend towards a 'stable state' among the living beings of an ecology:* A closer examination shows that these beings... not only do not damage each other, but often constitute a community of interests. It is obvious that the predator is strongly interested in the survival of that species, animal or vegetable, which constitutes its prey. ... It is not uncommon that the prey species derives specific benefits from its interaction with the predator species... (pages 31-33).

Lorenz states that humanity is the one species not bound by these mechanisms, being the only one that has defined its own environment: *[The pace of human ecology] is determined by the progress of man's technology* (page 35). Not only, but human ecology (economy) is governed by mechanisms of POSITIVE feedback, defined as a mechanism which tends to encourage behavior rather than to attenuate it (page 43). *Positive feedback always involves the danger of an 'avalanche' effect... One particular kind of positive feedback occurs when individuals OF THE SAME SPECIES enter into competition among themselves... For many animal species, environmental factors keep... intraspecies selection from [leading to] disaster... But there is no force which exercises this type of healthy regulatory effect on humanity's cultural development; unfortunately for itself, humanity has learned to overcome all those environmental forces which are external to itself* (page 44).

Lorenz does not see human independence from natural ecological processes as necessarily bad. Indeed, he states that *a completely new [ecology] which corresponds in every way to [humanity's] desires... could, theoretically, prove as durable as that which would have existed without his intervention* (page 36). However, the principle of competition, typical of Western societies, destroys any chance of this: *The competition between human beings destroys with cold and diabolic brutality... Under the pressure of this competitive fury we have not only forgotten what is useful to humanity as a whole, but even that which is good and advantageous to the individual. [...] One asks, which is more damaging to modern humanity: the thirst for money or consuming haste... in either case, fear plays a very important role: the fear of being overtaken by one's competitors, the fear of becoming poor, the fear of making wrong decisions or the fear of not being up to snuff...* (pages 45-47).

In this book, Lorenz proposes that the best hope for mankind lies in our looking for mates based on the kindness of their hearts rather than good looks or wealth. He illustrates this with a Jewish story, explicitly described as such.

~~~~~

Lorenz víziója a problémákról, amelyekkel az emberiségnek szembe kell néznie.

Lorenz az 1973-ban megjelent '[A civilizált emberiség nyolc halálos bűne](#)' (Milánó, 1974. 26. oldal) című könyvében előre látta az összefüggést a piacgazdaság és az ökológiai katasztrófa között.

Többek között az alábbi paradoxont fogalmazza meg: " Minden előny, amit az emberiség az őt körülvevő természet egyre mélyebb megismerése révén, a technológiai, vegyi, orvosi fejlődésben szerzett és az emberiség jobblétét látszanak szolgálni.. egyre inkább az emberiség elpusztítására irányulnak."

Konrad Lorenz egy ökológiai modell segítségével megkísérel megragadni a mechanizmust, ami az ellentmondás mögött áll. Eszerint "minden résztvevő... a saját környezetéhez alkalmazkodik... nemcsak a szerves komponensek, hanem mindazok az élőlények is, amelyek az adott környezethez tartoznak." A modell alapvető eleme a visszacsatolás mechanizmusa, elsősorban a negatív visszacsatolások hierarchikus formában, amelyek tompítják a bizonyos küszöbértéknél fellépő impulzusokat. A küszöbértékek önmaguk is termékei az ellentmondó mechanizmusoknak. "Így például a fájdalom és élvezet ellentétes kölcsönhatásban vannak egymással: a kutya, vagy a farkas a prédá megszerzése érdekében hajlandó olyanokat is cselekedni, amelyeket más helyzetben nem tennének, például belefutni tüskés bokrok közé, vagy beleugrani a hideg vízbe, egyáltalán kitenni magukat olyan kockázatoknak, amelyektől normális esetben tartózkodnának. mindezek a korlátozó mechanizmusok ellensúlyként hatnak a tanuló mechanizmusokkal szemben."

A szervezet nem hajlandó áldozni olyanra, amely nem érdemes az áldozatra. A természetben, egy adott ökológiai környezetben élőknel ez a mechanizmus egy 'stabil állapot' felé irányul. Közelebbről vizsgálva ezek az élőlények nemcsak nem jelentenek veszélyt egymásra, de gyakran azonos érdekű közösséget is alkotnak. Nyilvánvaló, hogy a ragadozó erősen érdekelt mindazok megélésében, amelyek az áldozata -- legyen az növény, vagy állat-- létezési feltételeit alkotják. Egyáltalán nem szokatlan, hogy az áldozati példányok különös előnyökhöz jutnak a ragadozó példányokkal való interakció révén.

Lorenz azt állítja, hogy az ember nem részese ennek a mechanizmusnak, mivel egy olyan lény, amelyik befolyásolja, meghatározza saját környezetét. Az emberi ökológiát az emberi technológia haladása határozza meg. Tehát az emberi ökológiát és gazdaságot főként pozitív visszacsatolás szabályozza. Egy olyan mechanizmus, amely a viselkedést fokozza, a leosztás helyett. A pozitív visszacsatolás mindig magában hordozza a kumulációt, a lavina veszélyét (avalanche effektus). Egy tipikus pozitív visszacsatolás, amikor ugyanolyan dolog résztvevői versenybe lépnek egymás között.

A változó környezeti tényezők az állatok között végzetesek is lehetnek, amely egy természetes egyensúlyi szabályozás. Az emberi kultúra fejlődésében nincsenek ilyen szabályozó hatások, sőt szerencsétlenségünkre az ember megtanulta befolyásolni mindazokat a környezeti hatásokat, amelyek rajtuk kívül működnek.

Lorenz szerint az ember függetlensége a természetes ökológia folyamatoktól nem a szükségszerű rossz, sőt egy olyan teljesen új ökológia híve. amely minden módon az embert szolgálja, ugyanakkor, elméletileg olyannak bizonyítható tartósan, mintha az létezhetne a beavatkozás nélkül is. Azonban a gazdaság verseny törvénye, amely oly tipikus a nyugati társadalmakban, lerombolja ennek minden esélyét. "Az emberek közötti verseny hideg és ördögi brutalitással rombol! Ebben a versenyszellemben nemcsak teljesen elfelejtjük, hogy mi a hasznos az emberiségnek, hanem azt is, hogy mi a jó és előnyös az egyén számára. Felmerül a kérdés, mi a károsabb a modern emberiség számára, a küzdelem a pénzért, vagy a fogyasztási kényszer? Mindkét esetben a félelem játssza a főszerepet, a félelem attól, hogy megelőz a versenytárs, hogy szegénnyé válunk, hogy rossz döntést hozunk, hogy megszűnik a kényelmünk."

Lorenz ebben a könyvében azt sugallja, hogy az emberiség legjobb reménye abban van, ha társait a szíve jóságával választja és nem a külsőségeivel, a gazdagsága fokával, amint azt a mondás is tartja.

~~~~~